

РЕШЕНИЕ

№ 5566

гр. София, 30.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 30.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3117** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на Д. Е. Д. срещу Заповед № 8121К-4412/08.03.2021 г. на Министъра на Вътрешните работи, в частта с която на същият е отказано да се изплати възнаграждение за срока на временното му отстраняване от заеманата длъжност, считано от 27.05.2017год. до 25.01.2018год., включително.

Жалбоподателят оспорва заповедта, в тази част, като незаконосъобразна и иска отмяната ѝ. Според оспорващия в заповедта не е посочено коя точно редакция на ЗМВР се има предвид и прилага, действалата към периода 05.2017год. до 25.01.2018год. или настоящата, което води до неяснота на мотивите защо е отказано обезщетение за претендирания период. Сочи се, че материалният закон е бил приложен неправилно. Иска се отмяна на заповедта, в оспорената част и присъждане на разноски.

Ответникът – Министърът на вътрешните работи, чрез представляващ, юрк. Р., оспорва жалбата.

Като съобрази относимите по делото доказателства, становищата на страните и приложимия закон и след служебна проверка на оспорения индивидуален административен акт за валидност и законосъобразност на всички основания по чл. 146 от АПК, съдът намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в законния 14-дневен срок за съдебно обжалване, от активно легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване индивидуален

административен акт, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Със Заповед на министъра на вътрешните работи (МЗ) № 8121К- 5445/19.06.2017 г. срещу жалбоподателя е било образувано дисциплинарно производство по чл. 207, ал. 1, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР). С МЗ № 8121К-844/08.02.2018 г., връчена на 20.03.2018 г., му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Втората МЗ е била обжалвана от него и с Решение № 6677/03.06.2020 г., постановено по адм.д. № 5662/2018 г. на Върховния административен съд (ВАС), тричленен състав, заповедта била отменена като незаконосъобразна. С Решение № 12751/15.10.2020 г., постановено по адм.д. №8159/2020 г. на ВАС, петчленен състав, първоинстанционното решение на ВАС било оставено в сила.

За същите деяния, за които му било образувано дисциплинарно производство, бил привлечен като обвиняем по образувано досъдебно производство (ДП) № 22/2017 г. по описа на Следствен отдел при Специализираната прокуратура (пр. пр. № 217/2017 г.), за престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 във вр. с ал. 2 от Наказателния кодекс (НК), чл. 280, ал. 3 във вр. с ал. 2, т. 3, ал. 1 и чл. 20, ал. 2 НК, чл. 302, т. 1 във вр. с чл. 301, ал. 3 и ал. 1 НК и чл. 304а НК. С Определение от 27.05.2017 г. на Специализирания наказателен съд, му била взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

На основание чл. 214, ал. 3 и ал. 4 и чл. 215, ал. 5 от ЗМВР (редакция ДВ бр. 26/28.03.2017 г.), с МЗ № 8121К-5237/07.06.2017 г. същият бил временно отстранен от длъжност „началник на смяна в ГКПП - Аерогара С. от ГПУ - С. към РДГП - Аерогари на ГДПП" в Министерството на вътрешните работи (МВР). С Постановление от 26.01.2018 г. на прокурор от Специализираната прокуратура, мярката му за неотклонение е изменена в „подписка“.

След отмяната на МЗ №8121К-844/08.02.2018г. и възстановяването му на длъжност, на 05.01.2021 г. същият подал Заявление рег. № 4064р-165 до Директора на Регионална дирекция „Гранична полиция" (РДГП) - Аерогари, да му бъдат изплатени полагащите му се заплати за периода 27.05.2017 г. - 19.03.2018 г., през което време бил временно отстранен от длъжност. В отговор била издадена МЗ № 8121К-4412/08.03.2021 г., с която се уважавало искането му за заплащане на заплатите само за периода 26.01.2018 - 19.03.2018 г. вкл. и фактически, се отказва такова за останалия период от 27.05.2017год. – 25.01.2018год.

Оспорената МЗ в частта ѝ, с която фактически е отказано изплащане на възнаграждения за периода от 27.05.2017 - 25.01.2018 г., е незаконосъобразна. Министърът на вътрешните работи при изписване мотивите на оспорената заповед, не е посочил коя точно редакция на ЗМВР има предвид и прилага - действалата към периода 05.2017 - 25.01.2018 г. или настоящата. Безспорно същото е довело до неяснота на мотивите защо се отказва изплащане на обезщетение за претендирания период от 27.05.2017 г. - 25.01.2018 г. В тази част оплакванията на жалбоподателя с жалбата се явяват основателни.

На следващо място цитираната в последния абзац на стр. 1 от оспорената МЗ, норма на чл. 214, ал. 5 ЗМВР (настояща редакция) има аналог - в чл. 214, ал. 4 ЗМВР (редакция от 14.10.2016 г.). В същото време обаче РО не е съобразил действащата към момента на подаването на заявлението от жалбоподателя норма на чл. 237, ал. 6 ЗМВР. Видно от мотивите на МЗ № 8121К- 5237/07.06.2017 г. с която е отстранен временно от длъжност, това е станало не на основание Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), а на основание чл. 214, ал. 3 ЗМВР в редакцията към датата на издаване на заповедта, идентична с действащата норма на чл. 214, ал. 4 от ЗМВР.

По изложените съображения съдът намира, че Заповедта, в оспорената от жалбоподателя част е издадена от компетентен орган, в рамките на правомощията му, в необходимата писмена форма, но не е мотивирана и неотговаря на материалния закон и целта му. В тази връзка и изтъкнатите от жалбоподателя доводи за отмяната й в тази част са основателни, поради което и жалбата следва да бъде уважена. Резонни са и доводите, че видно от представените по делото доказателства, при идентични основания, фактически и правни е била изплатено пълно възнаграждение на друг служител, за целия период на временно отстраняване от длъжност, което от своя страна е сериозно нарушение на принципа на предвидимост на действията на административния орган, каквито оплаквания са изложени.

При този изход на делото в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в общ размер на 1070/хиляда и седемдесет/лв., съобразно представен списък на разноските и приложени за това доказателства.

Мотивиран от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. Е. Д. Заповед № 8121К-4412/08.03.2021 г. на Министъра на Вътрешните работи, в частта с която на същият е отказано да се изплати възнаграждение за срока на временното му отстраняване от заеманата длъжност, считано от 27.05.2017год. до 25.01.2018год., включително и ВРЪЩА преписката в тази част за ново произнасяне на АО, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА МВР да заплати на Д. Е. Д. от [населено място], ЕГН: [ЕГН] сторените по делото разноски в общ размер на 1070/хиляда и седемдесет/ лв.

Решението може да се обжалва пред Върховен Административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

